

at have sit Die henvendt paa de vistnok ogsaa for Kjøbenhavn temmelig trykkende Forhold, ligesom vi ogsaa henlede Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed paa, hvilken Vej den kan gaa. Spørgt skal jeg indskrænke mig til at anbefale det høie Thing, at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det nu fremtræder, og som jeg kan tiltræde.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds endte med at sige, at han ikke vilde optage den Handske, jeg havde tilkøbt Understøttelsesforeningen. Jeg maa sige det ærede Medlem, at han har ingen Anledning til at yttre dette; jeg har ikke i mine Udtalelser tilkøbt Kjøbenhavns Hovedunderstøttelsesforening nogen Handske; dertil har jeg for megen Arbejdighed for de Mænd, der offre deres Tid og Arbejde paa en saa besværlig Gjerning og mangen Gang endog maa føle, at de ikke kunne magte Opgaven. Jeg har blot omtalt visse Regler for Foreningens Virksomhed, men ikke Understøttelsesforeningens Bestyrelse. Det er jo et Sammenstød af forskellige Omstændigheder, som har bevirket, at disse Regler paa et enkelt Punkt ere fastsatte, som de ere, og de vedkomme ikke Understøttelsesforeningens nuværende Bestyrelse eller dens Ansvar. Men disse Regler have, forsaavidt der ikke er en anden Udvei til at raade Bod derpaa, ikke været begrundede i denne Sags egen Natur, og de ere ikke overensstemmende med de Regler, som for den samme Sag følges i de øvrige Kommuner. De to Ting har jeg sagt, de ere faktisk rigtige, og det tror jeg heller ikke, at det ærede Medlem vil benægte. Naar det ærede Medlem sagde, at der er andre Understøttelsesforeninger, som kunne optage denne Opgave, som den anden Forening efter sin Opgave ikke kan paatage sig, og som saaledes kunne dække det Hul, som kommer tilstede, saa vil jeg sige det ærede Medlem Tak for den Oplysning og haabe, at man vil gaa denne Vej, og saa vil Lovens § 5 efter sin Affattelse ikke være til fjerneste Hindring for, at man gaar den. Jeg vil kun udtale det Ønske, at det ærede Medlem paa andet Sted vil gjøre sin vægtige Indflydelse gjældende, for at ogsaa Understøttelsesforeningerne her kunne faae et Bidrag fra Kommunen, som paa eengang kan lette dem Opgaven og opmuntre de Private til at hjælpe videre paa samme Vej.

Ville: Det glæder mig at høre, at jeg har opfattet det ærede Medlem urigtigt; hans Tone og hans Udtryk kunde let lede til den Formening, at han virkelig her vilde begynde en Kritik, hvortil jeg ikke tror, at Stedet var passende. Det er rigtigt, at denne Lov ikke vil forhindre Kjøbenhavns Kommune i at foretage de Skridt, hvortil den herkende Nød maatte give Anledning, men jeg gjentager endnu en Gang, at denne Lov letter ikke disse Skridt. Med Loven og uden Loven er

Kjøbenhavns Kommune for saa vidt fillet ganske ens.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Det er en Misforstaaelse, § 6 i Loven giver Kjøbenhavns Kommune Ret til at faae et rentefrit Laan i syv Fjerdingaar af Statskassen, som den ellers ikke kunde faae, og § 5 fritager den for at søge Indenrigsministerens Samtykke til, at et saadant Laan henstaar ud over det Regnskabsaar, i hvilket det er optaget. De to Ting ere faktisk; hvor megen Vægt man fra den høie Kommunalbestyrelses Standpunkt vil lægge derpaa, veed jeg ikke, men det er to faktiskke Indrømmelser til Kjøbenhavns Kommune.

Paulsen: Jeg vil gjøre en Undskyldning til den ærede Minister, fordi jeg har udtalt mig saa utydeligt, at det er blevet misforstaaet. Det har ingenlunde været min Hensigt at rette nogen Bebrejdelse til Ministeriet for at have forsomt Noget i Fortiden, saa meget mindre, som det i 1877 blev bestemt, at man netop skulde søge at skaffe Folk Arbejde, og jeg henlede heller ikke alene Indenrigsministeriets Opmærksomhed — jeg nævnte ikke en Gang dette Ministerium —, men samtlige Ministres Opmærksomhed paa den samme Vej, som de een Gang have fulgt. Jeg fremhævede og betonede særligt, at det vilde være Arbejderne mere kjerfomment at tjene Pengene selv end at faae dem paa nogen anden Maade.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Endringsforslaget under Nr. 1, af Berg & Grup og S. B. Andersen, saalydende:

I Stedet for § 1 sættes følgende Paragrafer som § 1, § 4 og § 5:

§ 1.

Indtil Udgangen af April Maaned d. A. skulle Sogneraadene være bemyndigede til, uden dertil at erhverve Amtsraadens Samtykke, af Kommunens Midler at yde Bidrag til de fattiges Kasse i vedkommende Sogne for derved at sætte disse i Stand til at understøtte dem, der under den ved den herkende Arbejdsløshed og Vinterens Strengthed indtraadte Nød maatte antages ellers at ville blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet.

§ 4.

Indenfor den i § 1 fastsatte Tidsgrænse og i det der angivne Tiemed skulle Byraadene i Kjøbstæderne og Kommunalbestyrelserne i Frederiksberg, Frederiksøerf, Marstal, Nørresundby og Silkeborg være berettigede til at foretage en forsøgt Skatteudskrivning, uden at Indenrigsministe-